

At være aktiv i Guds mission

"Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, som vil, at alle mennesker skal frelles og komme til erkendelse af sandheden"
(1 Tim 2,3-4).

Hovedtanke

Den kristne mission har sin oprindelse i Guds mission (Missio Dei). Gud er missionæren, og vi er aktivt medvirkende i hans mission.

Introduktion

Missio Dei betyder, at ...

- Gud selv er missionens udgangspunkt
- Gud er den kærlighed, der opsøger sin partner
- den treenige Gud har fællesskab i sig selv
- Guds handlen gælder hele skabningen og ikke er begrænset til kirken
- mission ikke findes, fordi kirken har initieret det, men fordi Gud er kærlighedens kilde
- Guds virke er det centrale i missionsbestrebelseerne. Kirkens formål er at pege ud over sig selv og være et fællesskab, der forkynder Guds rige og vidner om det (ifølge: <https://Was-heit-eigentlich-Missio-Dei.pdf;>).

"Mission er en uadskillelig del af kirkens væsen. Det er derfor helt selvfølgeligt for enhver kristen at forkynde Guds ord og selv være et vidne om troen. Det er dog vigtigt, at det sker i overensstemmelse med evangeliets principper og med uindskrænket respekt for og kærlighed til alle mennesker" (Uddrag fra indledningen til "Christliches Zeugnis in einer multireligiösen Welt", citeret i Michael Diener / Ulrich Eggers, hg., *Mission Zukunft*, Holzgerlingen 2019, 70).

Hvad er "kerneopgaven" for Jesu menighed? I denne uge beskæftiger vi os med dette spørgsmål. Her er seks svar.

At være med til at opsøge

Luk 19,10

"For Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte."

Til anvendelse

Kristus har ikke et øje på os for at fordømme. Han opsøger for at frelse. Frelse forudsætter fortabthed. Gælder det også for mig? Vil jeg kunne bede den samme bøn?

Herre, led i dag min færden,
Så jeg ser min næstes nød.
Tal til mig, så jeg kan standse
For at hjælpe, som du bød.
Vis mig tjenersindets vej,
Giv mig kærlighed fra dig!
(Adventistkirkens salmebog, nr. 532, v. 2)

Når man selv er frelst, ønsker man at hjælpe andre til frelsen.

Jeg kan blandt andet udtrykke min tak til Gud ved

- ikke at lukke øjnene, når jeg ser en, der har brug for hjælp
- at være opmærksom og ikke give mig af med nemme svar og floskler
- at undgå at komme med udflugter, bortforklaringer og argumenter for, hvorfor jeg ikke lige vil, kan, bør eller må hjælpe
- ligesom Jesus ikke først at spørge om skyld, men derimod tilbyde hjælp
- at danne mig et overblik over, hvad der er brug for og så handle derefter.

Til eftertanke

"Forkynd evangeliet. Brug om nødvendigt ord" (Franz af Assisi).

At glæde sig sammen

Luk 15,10.32

"Sådan ... bliver der glæde hos Guds engle over én synder, som omvender sig ... men nu burde vi feste og være glade"

Til fordybelse

Glæde i himlen

I himlen hersker der glæde og munterhed, ikke dødelig alvor. Det gælder i hvert fald, når et menneske reagerer på Guds kærlighed og begiver sig på vej hjem. Det, der sker på jorden, bliver der lagt mærke til i himlen, ja, der reageres endda på det med en ubændig glæde.

Som i himlen, således også på jorden

Mission betyder også at dele glæde. Hvad ville en missionsindsats være uden afsæt i Guds glæde og uden, at man selv blev delagtiggjort i den?! I lignelsen om den fortabte søn går faderen hen til sin surmulende søn og beder ham om at komme ind i stedet for at stå for sig selv. Gud vil gerne, at vi tager del i hinandens glæde. Han befaler ikke. Han tvinger ikke. Han overtaler ikke. Han beder om det. Det kan synes ret hjælpeløst. Guds mission er kendetegnet ved, at han ikke demonstrerer styrke. Tvungen glæde er ikke glæde. Gud ønsker at vinde vores hjerter.

"Vi tror på en Gud, der viser en ubændig glæde over hver enkelt synder, der omvender sig, og som ikke har noget større ønske, end at vi på samme vis tager del i denne grænseløse glæde"
(Klaus Berger, Jesus, München 2007, 634f.).

Til eftertanke

Hvorfor har vi sommetider så svært ved at tage del i hinandens glæde?

At dele med andre

"På festens sidste og største dag stod Jesus frem og råbte: »Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: ›Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.‹" (Joh 7,37-38).

Til fordybelse

Denne invitation er overraskende. Det er svært at forestille sig, at man ikke skulle få nok at drikke på denne store festdag. Men selv fromme fester formår ikke at stille livets tørst. Kommer man derimod til Jesus, modtager man Helligånden. Hvem gælder udsagnet: "Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand?" Er det Jesus eller hans efterfølgere?

Til eftertanke

Livets vand strømmer fra Kristus. Det er ikke os, der kan og skal være kilde. Det ville være for tung en opgave. Men den, der har forbindelse til den sande kilde, får ikke bare nok til sig selv, men kan desuden dele glæde, håb og liv med andre.

"Den romerske brønd"

Strålen løfter sig og falder,
fylder bækkenet af marmor,
som nu mættes og gi'r fra sig
vand til skålen nedenunder.
Også denne flyder over,
Fylder bækkenet forneden.
Og der gives og modtages
I en evig, rolig strøm.

(Frit efter Conrad Ferdinand Meyer, 1882)

Kun den, der har modtaget, kan give videre.

Ideer til, hvordan jeg kan tanke op:

At være fælles om at ville

1 Tim 2,1-6

"Det er godt og værdsat hos Gud, vor frelser, som vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden"
(1 Tim 2,3-4).

Baggrund

Seks gange forekommer ordene alle/alt/al i 1 Tim 2,1-6. Alle er vigtige for Gud. Alt står på spil. Det drejer sig om en altomfattende plan for alle mennesker.

For Gud handler det om

- liv til alle
- frelse til alle
- sandhed til alle

Til fordybelse

I 1 Tim 1,15 siger Paulus, at Jesus Kristus kom til verden for at frelse syndere. Ethvert menneske er en synder – uden undtagelse. Derfor gælder budskabet om nåde alle mennesker – uden undtagelse.

Man har *først af alt* del i Guds altomfattende plan gennem forbønner og taksigelser for alle mennesker. Denne indstilling giver bønnen en vid horisont.

Til eftertanke

Bønneemnerne får vi gennem "nyhederne"!

"Hvordan man skal bede, står i Bibelen. Hvad man skal bede om, kommer i nyhederne" (Karl Barth).

Til anvendelse

Gud ønsker, at alle mennesker skal hjælpes. Hvordan står det til hos mig? Ønsker jeg også det?

Nedenfor er der mulighed for at formulere en bøn for dem, der har ansvar i samfundet:

Ambassadør for Kristi kærlighed

2 Kor 5,14-20

"Thi Kristi kærlighed tvinger os ... Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud" (2 Kor 5,14a.20).

Kristi kærlighed, som han har vist ved at give sit liv, har ramt Paulus. Den har overvældet ham. Han er *omsluttet, holdt fast og drevet* af den. Alle disse begreber er indeholdt i det, der står i grundteksten (ifølge Werner de Boor, WStB, Der zweite Brief an die Korinther, Wuppertal 1977, 131).

Paulus optræder som ambassadør for Jesus Kristus. Han beder på Kristi vegne. Det kan både betyde *for Kristi sag* og *i stedet for* Kristus. Sidstnævnte svarer bedst til billedet af en ambassadør.

Til fordybelse

Kristi kærlighed tvinger os. Sætningen er et udtryk for, at det ikke er os, der har fået den ide, at vi skal evangelisere og missionere. Det er ikke en fritidsbeskæftigelse, vi selv har valgt. Det er Jesu kærlighed, der er kilden. Den *tvang*, der udspringer af denne kærlighed, er ikke at sammenligne med en glædesløs forpligtelse. Det er en motivation, der kommer indefra, en positiv drivkraft. Den, der oplever en sådan uro, forvandles ikke til et viljesløst objekt. Tværtimod: Tvangen bliver i ham til en kraft, der rækker ud over ham selv, uden at han mister sig selv.

Men hvad nu, hvis jeg ikke mærker en sådan trang?

Til eftertanke

"Det almindelige spørgsmål: 'Hvad bør vi gøre?' skal besvares med det knap så almindelige spørgsmål: 'Hvor modtager vi noget fra?' Mennesker må lære at forstå, at man ikke kan give meget, med mindre man har fået meget. Religionen er først og fremmest en åben hånd, der modtager en gave, og først i anden række en aktiv hånd, der uddeler gaver" (Paul Tillich in: Hermann Schoenauer, Hg., *Spiritualität und innovative Unternehmensführung*, Stuttgart 2012, 225).

At være med til at flytte noget

Joh 15,26-27

"Når Talsmanden kommer, som jeg vil sende til jer fra Faderen, sandhedens ånd, som udgår fra Faderen, skal han vidne om mig. Men også I skal vidne, for I har været med mig fra begyndelsen" (Joh 15,26-27).

Baggrund

Gud, som far, overlader ikke sine børn til sig selv. Det er fra ham, Talsmanden (andre oversættelser: hjælperen, vejlederen) kommer: Trøsteren, Helligånden. Det er Jesus, der sender ham. Og Talsmanden aflægger vidnesbyrd om Jesus. Denne kæde af vidnesbyrd, der tager sit udgangspunkt i Gud, er apostlene en del af. Også menigheden, der står på apostlenes og profeternes grundvold (Ef 2,20), har fået fuldmagt og en opgave.

Til fordybelse

Howdan reagerer jeg, når jeg tænker på "mission"?

YDRE PRES ↔ INDRE MOTIVATION

Den, der er drevet af Helligånden, er ikke en jaget, men en "bevæget". Det er kun, når man selv er blevet bevæget, at man kan flytte andre.

Til eftertanke

"Vindende mission lever den personlige tro åbenlyst og autentisk, frit og uden bagtanke, og præsenterer sig på en indbydende og tiltrækkende måde, der skaber nysgerrighed og et ønske om at vide mere. Værdig mission afspejler en tindrende tro, der ejer en styrke, der er uafhængig af, om andre straks erkender den" (Thies Gundlach, in: Michael Diener/Ulrich Eggers, hg., *Mission Zukunft*, Holzgerlingen 2019, 94ff.).

Resumé

"Hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med" (Luk 6,45).

Spørgsmål til drøftelse

Indledende spørgsmål	1. Hvilke betingelser er nødvendige for et godt samarbejde?
Supplerende spørgsmål	2. Hvad betyder det for jer at være Guds medarbejdere?
Joh 7,37-38	3. Nogle af Jesu sidste ord var "Jeg tørster".

Hvordan kan han, som er tørstig, stille tørst?

Hvordan kan jeg tanke op, så jeg har nok livskraft til både mig selv og andre? |
| 2 Kor 5,14-20 | 4. "Forkynd evangeliet. Om nødvendigt brug ord" (Franz af Assisi).

Har I haft succes med at prædike uden ord?
Tal om billedet "Den romerske brønd" (tirsdagsafsnittet). |
| 1 Tim 2,1-6 | 5. Hvad er nødvendigt, for at vi i ethvert menneske kan se en kandidat til Guds rige? |
| Afslutning | 6. Man kan slutte af med enten at tale om de formulerede bønner fra onsdagsafsnittet eller at holde forbøn for mennesker, der bærer ansvar. |